

Camino notater 2009

Forkortet af formanden for Roskilde Pilgrimsforening

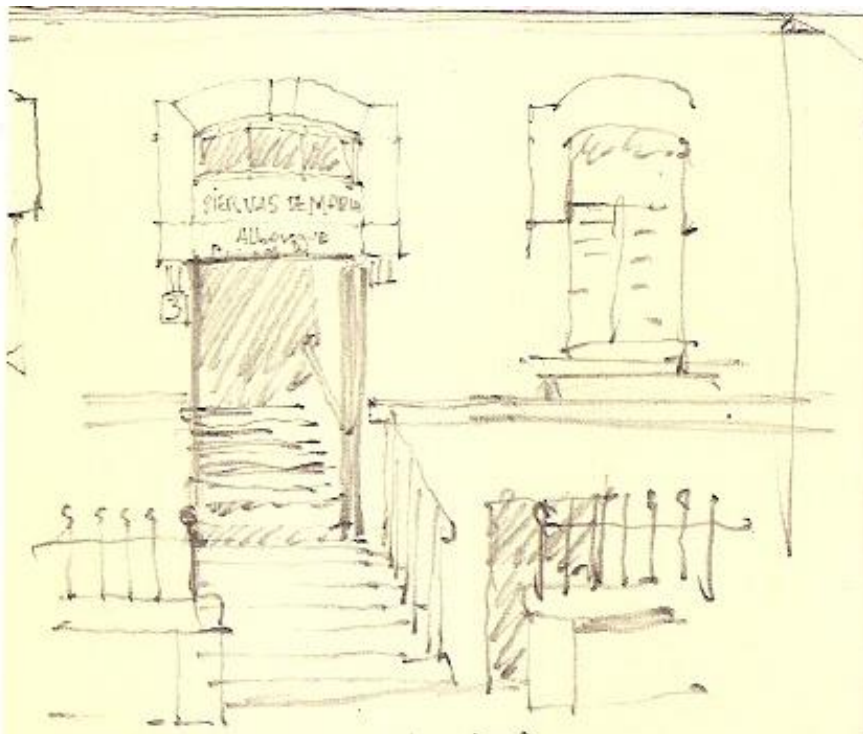
Lone og Hans Jørgen Lykkeboes beretning er meget lang, og kan læses i sin fulde længde i "Medlems Nyt" juli 2010.

Lone og Hans-Jørgen beretter:

Det startede med, at vi efter en række inspirerende vandringer med Roskilde Pilgrimsforening, fik lyst til at prøve kræfter med Hærvejen, og sådan gik det til at vi søndag den 12. Juli 2009 lagde ud fra Viborg Domkirke og 8 dage efter afsluttede vores planlagte etape med deltagelse i højmessen i Jelling Kirke – En skøn vandretur der gav os erfaringer med oppakning, fodpleje og støvvalg, men først og fremmest fik vi vældig lyst til at prøve kræfter med noget større og vi besluttede os for at prøve en etape af Camino France´s i Spanien.

Dag 1, lørdag d. 12.09.

Vi tog et fly fra København til Madrid, med ankomst ca. tre timer efter, kl. 20.30 – Metro ind til byen og overnatning på Hotel Husa Chamartin og det viste sig at være meget praktisk, for hotellet ligger lige over banegården hvorfra vi dagen efter steg på toget kl. 11.00, og efter et enkelt togskifte i Palencia ankom vi til Astorga kl. 14.30.

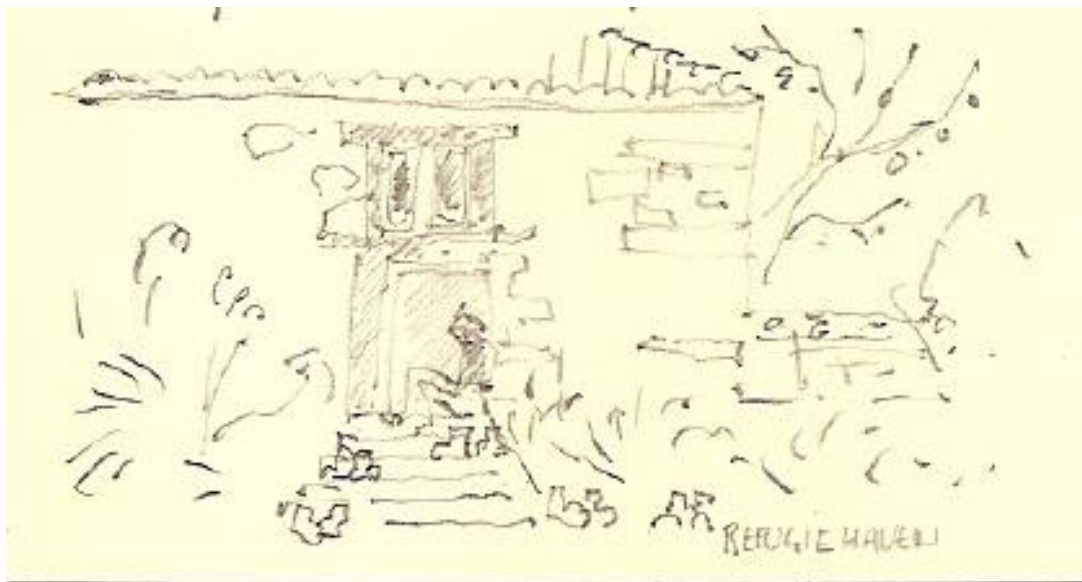

Dag 2, søndag d. 13.09.

Vi fandt hurtigt vores refugium "Siervas de Maria" på Plaza San Francisco nr. 3 (Refugiet er indrettet i det gamle pilgrimshospital San Feliz). Vi samlede hver en sten og besluttede at kaste en byrde af os når vi når "Jernkorset".

Dag 3, mandag d. 14.09.

Vi er ude af køjerne kl. 6.30 og kl. 7.00 går vores søde hospitalero rundt og vækker de endnu slumrende pilgrimme. Vi når Rabanal kl. 15.00 og bliver etableret på det skønne engelske Refugie Gaucelmo.

Dag 4, tirsdag d. 15.09.

Det har været en anstrengende dag –

Ved "Jernkorset" afleverede vi vores sten og "byrder" i den meterhøje bunke af tusinder andre sten. Vi ankommer til den lille bjerglandsby Riego de Ambros og overnatter på det beskedne Alberque de Perigrinos, byen er helt ude indkøbsmuligheder og ligger i kote 940.

Dag 5, onsdag d. 16.09.

Vi har afsluttet nedstigningen på knap 1000 m, fra de 1532 m. ved Cerezales til Ponferrada der ligger i kote 540, og det kan mærkes i benene. Jeg bliver i dag 68 og det fejrer vi med Torretilia og en sjat rødvin på den ydmyge bar La Terberna de Ra på Plaaza Virgin de La Encina.

Dag 6, torsdag d. 17.09.

Kom af sted inden 7.00 og var ude af byen i god tid inden solopgang. Vi når frem til Villafranca del Bierzo kl. 17.00 – Ingen plads på byens refugier, men på torvet finder vi et hotelværelse med en god dobbeltseng og tid til at nyde den medbragte rødvin fra kollektivbruget nede i vinmarkerne.

Dag 7, fredag d. 18.09.

Vi står op kl. 6.15. Lone tørrer vores undertrøjer med en hårtørrer fra badeværelset, det er mørkt udenfor. Vi når Vega de Valcarce kl. 13.00 og flytter ind på det kommunale Refugio de Perigrinos til 5 Euro pr. køje. Vi køber ind i et lille supermarked og nyder vores beskedne frokostmåltid på den lille terrasse.

Dag 8, lørdag d. 19.09.

Vi er i tøjlet og på gaden kl. 6.45. Det er bælgmørkt, kun få søvnige gadelygter viser vej.

Kl. 12.45 når vi refugiet i O Cebreiro i 1250 m. højde – Dagens stigning kan opgøres til 650 m. Tåge og regn har her til aften lagt sig over bjerget og det er småkoldt i soveposen

Dag 9, søndag d. 20.09.

Stigningerne fortsætter efter O Cebrio. Vi når toppen Alto do Poio i kote 1337, og vi går ind hos fru Remedios og styrker os med kaffe og to stk. Toast med marmelade til hver.

Herefter venter en 12 km. lang og drøj nedstigning til Triacastela hvor vi flytter ind på en firemands stue, i det kommunale herberg til 3 Euro pr. køje.

Dag 10, mandag d. 21.09.

Vi sover længe og klokken bliver over otte inden vi kommer af sted. Målet for dagens vandring er klosteret i Samos, en kort tur på ca. 10 km.

Vi ankommer til Samos kl. 12.30. Porten åbner kl. 15.00, hvor vi stod klar og flyttede ind i den store smukke sovesal. Vi deltog i munkenes aftenmesse, spiste lidt aftensmad på torvet lige uden for klosterporten – KL. 22.00 var alle i køjerne og der var ro i salen.

Dag 11, tirsdag d. 22.09.

Alle 60 pilgrimme er oppe kl. 6.30 og man venter pænt på hinanden ved de seks håndvaske, fire toiletter og to brusekabiner. Vi når Sarria kl. 13.00 i smuk sol, tågen har ellers været med os på alle 12 km, men er nu lettet og varmen har indtaget landskabet og vores kroppe. Vi fortsætter til Barbadelo, hvor vi når det lille refugie kl. 16.00. Ingen pladser, men lykken var med os – Nede på en afsvedet mark lå et lille hus med sengeudlejning, vi fik de sidste to for 9 Euro hver og så en flaske vin til 5 Euro.

Dag 12, onsdag d. 23.09.

Hvor er vi taknemmelige for de to gode senge herren betænkte os med i aftes. Efter kiks med figen og vand lagde vi ud kl. 7.30. Efter 100 km. stenen sad vi igen på en bar og fik en "fejringsøl", da vi lettede forekom det mig at rygsækken var blevet tungere, men det afsløredes hurtigt at jeg havde fået en canadisk piges bagage på ryggen og ikke min egen. På den måde fik vi etableret ny kontakt.

Vi ankom til Portomarin og fandt vores refugium oppe bag den store forsvarskirke kl. 15.30.

Dag 13, torsdag d. 24.09.

Lyset bliver tændt i den overfyldte sovesal præcis kl. 6.30 og vi er alle 60 ude af køjerne på et øjeblik, efter en elendig nat med varme og dårlig luft. I går, da vi gik over broen, blev vi indhentet af to modne og adrætte kvinder, fra Ribe viste det sig, vi udvekslede navne hvorpå den ene udbrød: "Nå, I er måske bare sådan nogle søndagsturister"! Vi kommenterede ikke bemærkningen og de var også hurtigt videre. Lone gik på det tidspunkt lidt langsomt grundet luftmangel og det provokerede måske gimperne til at udtrykke sig så uartigt, vi nåede ikke at fortælle dem at Lone kæmper lidt med nogle astmaproblemer så derfor..... De skulle skamme sig! Der er nu kun 75 km. tilbage til Santiago og kl. 13.30 når vi den lille landsby Ligonde, hvor vi, i byens vestlige side, finder et fint lille nyopført refugie. Herren har været med os endnu engang, vi har fundet husly og tilmed mulighed for et måltid mad.

Dag 14, fredag d. 25.09.

Efter 8 km. når vi Palas do Rei, vi har set de første Eucalyptus træer og tagmaterialerne er skiftet fra skifersten til tegl. Vi går ad et gammelt stykke originalt romersk vejbelægning. Vi passerer 60 kilometerstenen, der for os markerer at vi nu har gået 200 km. og kun har 60 km tilbage til Santiago. Dagen ender i Melide, den sidste større by inden Santiago.

Dag 15, lørdag d. 26.09.

Efter 10 timers søvn forlader vi hotellet. En Herreó er en lille tørrelade til majs, som regel bygget af sten, med træskodder og hævet over jorden så mus ikke kan forgribe sig på lækkerierne. Vi ser mange af dem her i Galicien og må ustandselig stoppe op for at beundre de små fine kunstfærdige huse.

KL. 11.30 når vi refugiet i Ribadiso da Baixo som er indrettet i et gammelt pilgrimshospital. Snart strømmer flere pilgrimme til og snakken går lystigt på alverdens sprog.

Dag 16, søndag d. 27.09

Op – op – op ad bakke den første ½ time til vi passerer Arzuá. Pandelygten har igen været i brug det meste af vejen her til morgen. I landsby Pedrouza-Arca, spiser vi til aften og køber 1 fl. vin med hjem – Det er blevet mørkt, men behageligt at spadsere uden bagage de 2 km tilbage gennem skoven, forbi det lille savværk og hjem.

Dag 17, mandag d. 28.09

Ingen morgenmad og afsted kl. 7.20, det er bælgmørkt og atter kommer pandelygterne i brug. Klokken er 13.00, og vi er nu endelig fremme ved Monte do Gozo som ligger i kote 360, 117 m over Santiago. Vi er fremme ved Plaza do Obradiro kl. 16.00 og ubeskrivelig overvældet af følelser over endelig, efter 15 dages vandring og 260 km og at stå her overfor Sankt Jakobs imponerende katedral – Man bliver ganske stum af betagelse! Vi bliver registreret i pilgrimscenteret og får stemplet vores pas for sidste gang og atter nede på gaden, Rue do Villard bliver vi kontaktet af en kvinde der har en lille grøntforretning på Rue do Franco 50. Hun kan se vi leder efter et logi og snart er vi flyttet ind på 1. sal i vores lille charmerende lejlighed med køkken, bad og sydvendt fransk altan ud til det pulserende gadeliv.

Tænk, hvor er vi taknemmelige, at have gået så langt uden problemer med fødderne og humøret, med pragtfuldt vejr hele vejen og så bo her 5 min fra katedralen.